

Medlemmer af Foreningen, saa hayde Spørgsmaalet forlængst været løst.

For mig stiller det sig saaledes, at de kvindelige Studenter for deres egen Skyld kunde indtage et andet Standpunkt, end det ikke at ville trænge sig paa. Naar man berøves en Rettighed, saa finder man sig i Almindelighed ikke blidt og sagtnodigt i det. Man kæmper for sin Ret. Det er ogsaa en Værdighed, og i de fleste Tilfælde nok saa anbefalelsesværdig. Og naar engang den Adgangsret, som ikke vil kunne nægtes de kvindelige Studenter i Længden, bliver opnaaet, saa vil det ogsaa være behageligere og stoltere for disse Kvinder at have Bevidstheden om, at de selv har lukket Dørene op for sig, end at dette skulde være noget, de havde andre at takke for.

Under den Politik, som mit Parti har ført i Vinter, har det væsentlig været Maalet at faa slaaet fast, at Udelukkelsen af Kvinderne ikke sker i Herhold til Lovene, men at denne saa vel som deres Optagelse er et Magtspørgsmaal. Vi have formentlig opnaaet dette i fuldt Maal og samtidig knyttet dette Spørgsmaal saa fast til vort øvrige Program, at det vil løses med det samme, vi næste Gang sejre. Men for at retfærdiggøre denne Politik, og gøre det muligt for os snart at naa dette Maal, vilde en bestemt Optræden fra de kvindelige Studenters Side være ønskelig. Hvor stærk Stillingen i Øjeblikket er, kan bedst maales derpaa, at saa mange konservative have lovet at stemme for Forslaget, naar det stilles som Lovændring, og at den nuværende ledende Senior har givet bindende Tilsagn om at stille dette Lovændringsforslag til Efteraaret. Jeg haaber, at det vil lykkes at samle $\frac{2}{3}$ Stemmer om et saadant Forslag, men jeg tror det ikke rigtig, og jeg kan ikke væge mig mod den Tro, at flere af de ivrigste Talsmænd for, at Forslaget skal stilles, men stilles som Lovændring, hemmelig nære den Overbevisning, at det ikke gaar igennem, og saa paa ny skal forsumpe i Aaringer. De kvindelige Studenter kunne her faa stor Indflydelse paa Sagens Gang ved selv at give tilkende, om de ønske eller ikke ønske, at Studenterforeningens Porte skulle lukkes op for dem. Centrums Opgave er det at slaa fast, at en Lovændring ikke behøves, at Adgangen er en Ret, som Kvinderne kunne fordre respekteret. Det bliver de kvindelige Studenters Sag at vise, at det er en Ret, som de sætte i al Fald nogen Pris paa at besidde.

C. N. Starcke.